

Localitatea care nu vrea să-și piardă identitatea rurală

La începutul acestei toamne, o echipă de jurnaliști ai Centrului de presă BASILICA al Patriarhiei Române împreună cu părinții protopopi Grigore Melnic, de la Câmpina, și Cristian Burcea, de la Ilfov Nord, au vizitat localitatea Sommerein din Austria. Scopul a fost acela de a cunoaște nemijlocit viața acestei comunități rurale din apropierea Vienei, de a dialoga, de a stabili legături și de a împărtăși experiențe și idei cu autoritățile locale, care ar putea fi dezvoltate sau chiar implementate în unele parohii sătești din cele două protopopiate de la noi.

Sommerein este o așezare cochetă, cu case moderne, care se află în landul Austria de Jos, districtul Bruck an der Leitha. Localitatea are în jur de 2.000 de locuitori, printre care și zece familii de români. Comunitatea este condusă de primarul Karl Zwierschitz, în funcție de 20 de ani, alți 10 ani fiind viceprimar. În timpul celor două asedii turcești asupra Vienei, din 1529 și 1683, satul și zona înconjurătoare au fost devastate. În cel de-al Doilea Război Mondial, comunitatea a fost grav afectată, iar

În perioada de ocupație germană, locuitorii au fost strămutați aproape în totalitate, zona devenind un mare poligon militar. După război, landul Austria de Jos a preluat aceste terenuri, pe care le-a împărțit în suprafețe mari oamenilor. Comunitatea se mândrește cu câteva personalități locale, precum contesa Karoline von Fuchs-Mollard (1675 sau 1681-1754), o apropiată a Mariei Tereza, pe care a învățat-o eticheta de la curte, sculptorul Maria Biljan-Bilger (1912-1997) sau scriitorul și dramaturgul Mario Schlembach.

O dezvoltare controlată

Însoțiți de părintele paroh dr. Nicolae Dura, de la parohia românească din Viena „Sfântul Apostol Andrei”, vicar al Arhiepiscopiei Ortodoxe de Germania, Austria și Luxemburg, care ne-a sprijinit cu dragoste și competență pe toată durata șederii noastre în Austria, am vizitat satul Sommerein, oprindu-ne mai întâi la primărie. Ca supra-față, localitatea este mică, dar este considerată de localnici o așezare relativ mare. „Disponem de tot ceea ce ne este necesar. Ceea ce ne lipsește sunt însă locurile de muncă. Avem doar 250. De aceea, mulți dintre locuitorii noștri fac naveta la Viena sau lucrează la aeroportul din apropierea satului. Datorită acestor vecinătăți, suntem o localitate favorizată, motiv pentru care mulți cetățeni doresc să se stabilească aici. De aceea suntem preocupați să nu lăsăm dezvoltarea necontrolată a satului, ci să rămânem într-o structură ușor coordonabilă. Crescând foarte mult localitatea, am pierde din ordinea și ritmul nostru de viață la țară”, ne spune domnul primar Karl Zwierschitz.

„Creșterea” despre care ne-a vorbit domnia sa se observă mai ales în marginea localității, unde s-au ridicat case noi pe terenurile scoase de primărie din circuitul agricol. Un proces deloc simplu, „pentru că aceia care locuiesc acolo nu sunt ușor de integrat”, după cum ne spune edilul. În aceeași zonă, primăria ridică și un ansamblu social de 40 de locuințe și o casă centrală cu 30 de spații de locuit, pentru tineri și oameni în vârstă, care au nevoie de sprijin, „încercând să vedem cum pot trăi împreună. Este un proiect nou, ale cărui rezultate le vom evalua la vremea potrivită”, ne mai spune domnul primar.

Din impozitele plătite statului, o parte sunt destinate dezvoltării localității. Cheltuielile cu apa și canalizarea sunt coordonate și susținute în colaborare cu firme mai mari, de aceea ele sunt recuperate pe plan local din impozite. O atenție deosebită este acordată tinerilor, pentru care primăria se preocupă să le creeze locuri de muncă în meserii precum zidar, zugrav, electrician, mecanic și altele, care să acopere necesitățile comunității. Alți tineri se califică în profesii noi și se încadrează în administrație sau în alte locuri de muncă în Viena. La grădinița din sat sunt înscriși 96 de copii, iar în școala primară, 80. Instituțiile respective sunt

foarte bine structurate, iar copiii pot rămâne în program „after school” până după-amiaza la ora 17:00, astfel încât mamele tinere să rămână și active în câmpul muncii. Copiii sunt supravegheați de pedagogi, care îi ajută la pregătirea temelor, și servesc masa de prânz în grădiniță și școală. În satul vecin funcționează școala gimnazială, cu 350 de copii din cinci localități învecinate, care este susținută financiar de așezările respective.

Ordine, liniște și eficiență

În comunitate își desfășoară activitatea asociații speciale, cum este cea a muzicienilor, echipe de tineri fotbaliști și tenismeni, ele aparținând primăriei, care le și finanțează. „Este o cheltuială deosebită, dar suntem convinși că banii investiți în această direcție păstrează o atmosferă de bună înțelegere și pace în comunitate”, ne mai spune domnul Karl Zwierschitz.

Primarul ne-a vorbit apoi de buna colaborare cu parohia din localitate, unde este membru al Consiliului parohial și episcop principal. Domnia sa a ținut să remarce „plusul” adus comunității de activitatea preotului român Marin Mălinaș, care a fost o perioadă paroh aici. Majoritatea creștinilor din Sommerein sunt romano-catolici, dar există și o comunitate de aproximativ 100 de credincioși luterani. „Dar, din păcate, nu există mare evlavie, lucru dovedit și de puținii cetățeni care frecventează slujbele duminicale. Biserica este plină doar la Paști”, ne mai spune domnul primar.

Eficiența activității primăriei este dovedită și de numărul mic de angajați, numai cinci persoane, care se ocupă cu ordinea și curățenia localității, începând cu cositul ierbii, întreținerea spațiilor verzi și a celor 60 km de drumuri. În sat există doar cinci-șase ferme familiale, cum este cea a domnului Hahn Gerhard, care cultivă pământul, fiecare dispunând de cel puțin 100 ha de teren. Pentru că totul este mecanizat și automatizat, supra-fețele sunt lucrate de doar două-trei persoane în fiecare fermă, randamentul fiind maxim. Există și cooperative agricole, formate din mai multe familii asociate, care au utilaje cumpărate împreună și care își împart produsele obținute. În ultimii zece ani, structura agricolă a localității s-a schimbat fundamental, cultivându-se preponderent porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și soia, iar în afara așezării sunt crescuți aproximativ 5.000 de porci. În sat există magazin alimentar, restaurant, un frumos și îngrijit cimitir, iar în pădurea din apropiere se practică mersul pe jos, relaxarea.

Primăria se ocupă serios de reciclarea materialelor și de problema deșeurilor. În fiecare sâmbătă și duminică, cetățenii pot depune selectat gunoiul într-un loc special amenajat, unde se recuperează materialele re folosibile, iar deșeurile sunt

colectate de o firmă mare, regională, care le valorifică, parte din venituri revenind comunității.

Satul are o cultură deosebită a sărbătorilor. În decursul unui an au loc 10-15 întreceri sportive și festivaluri de muzică organizate de asociațiile despre care vorbeam sau de Biserică.

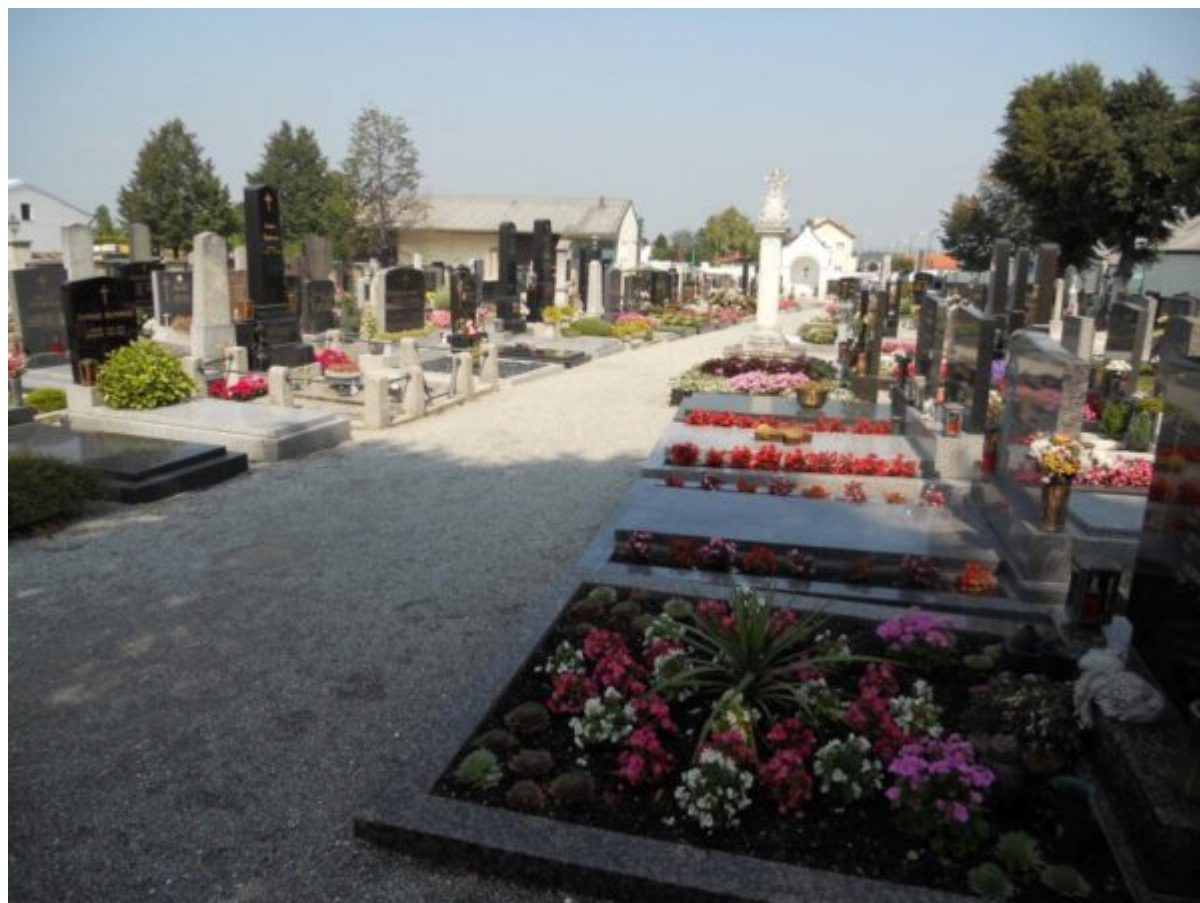
La finalul vizitei noastre, am păstrat un moment de reculegere la mormintele celor 187 de ostași români căzuți în zonă în cel de-al Doilea Război Mondial, înhumați în

ilitare din
paroh dr.

ziarullumina.ro